

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer, kedden és pénteken.

Á r a :

Egész évre . . . 6 ft. — kr.
Félévre . . . 3 ft. — kr.
Negyedévre . . . 1 ft. 50 kr.

Szerkesztői és kiadói szállás:
Kenyeres Adolf ügyvédi
irodája, Nagypiaczon.

NEMLER.

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

3 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. — (1—10 sornyi hirdetés áru mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden igtatáskor 30 kr. — Nagyobb hirdetéseknek alka szerint. — Hirdetések főlvetnek a szerkesztőségben és Römer és Kammer nyomdájában.

Előfizetéseket

folyvást elfogadunk:

Januáriustól negyed évre	1 ft 50 kr.
„ fél „	3 „ — „
„ egész „	6 „ — „
Februáriustól két óra	1 ft — kr.
„ öt „	2 „ 50 „
„ tizenegy óra	5 „ 50 „

Az előfizetések Kenyeres Adolf ügyvédi irodájába küldendők.

A küzdelem vége.

Mai távsürgönyünk bizonyosként jelenti, hogy Franciaország bele fáradt az erőfeszítő küzdelembe és meghajol a végzet vasveszszője előtt.

A fegyverszünet megkötött az egész országra.

Más körülmények közt követhetné ugyan a fegyverszünetet még elkeseredettebb küzdelem; de itt most aligha.

Napoleon bukása után az ideiglenes kormány és főként Gambetta, emberfeletti erőfeszítéssel teremtett új seregeket; és minden jel bizonyítja, hogy maga a német hatalom is meg volt hőkkenve d'Aurelles tábornok orleansi győzelme után.

Átalánosabb rokonszenv nem kísért küzdelmet soha, mint az ifjú köztársaságét; a tengeren túl fekvő nagy köztársaság s Európának minden népe, a németen kívül, a francziák győzelmét óhajtotta. Olyan kitörő öröm nem fogadott győzelmet soha, mint a minő a francziákét fogadta volna.

De a gondviselés nem adta meg ezt az ünnepet az emberiség számára.

Az ifjú és gyakorlatlan köztársasági seregek nem bírták ki a versenyt Németország példás fegyelmű és kitünőleg fölszerelt roppant hadaival.

Trochu minden hősiség mellett sem birt keresztül törni; d'Aurelles kivettett Orleansból, néhány heti szünet és aggodalmas reménykedés után győzettek le Chancy, Faidherbe és Bourbaki. Csak a világszabadság bajnoka, az ősz Garibaldi, kit a görög vallás korában ennyi nagyság mellett félistenként imádnának, — szerzett újabb babért itt is, dicsőségtől ragyogó homlokára. Mikor már minden francia hadvezér le volt győzve, ő megverte még egyszer a németeket pogányul Dijonnál.

Hanem ez csak dicsőséget adott; reménységet többé már nem.

A hol Gambetta is, a lángeszű és lánglelkű hazafi lemond, — ott nincs mit remélni többé.

Azzal a lemondással vesszük ezt a hirt, a melyet akkor érez az ember, midőn soká virasztott kedves betege fölött a halál győzedelmeskedik. Itt van az iszonyu valóság!

Egyedül a gondviseléshez kell fordulnunk mindeneknél erősebb hittel most, midőn a világ legnemesebb nemzete fekszik leverve győzője előtt.

Franciaország újból Európa vezére lesz; polgárai boldog és büszke emberek; a nagy szerencsétlenség haszna abban fog állani, hogy az élénk ész, a nemes kedély, a lángoló szabadságszeretet mellé megnyerik fiait a férfi nemes komolyságát is.

Ezen remény nélkül, ilyen iszonyu szerencsétlenség mellett, kétségbe esnénk az emberiség jövője felől.

De a legragyogóbb reménység sem elégséges arra, hogy eltakarja a nyomor iszonyu képét.

Háromszázezer fia az országnak idegen fogságban szenved; százezernél többet meggyilkolt a háboru; az élelmet idegen seregek élték és élék ki, és oly sok lakást rombolt le a háboru. S az éhező és fázó árvák, özvegyek ezrein saját kormánya sem segíhet, mert az országnak minden fillérét áldozatul kell vinnie a győzelmes ellenség parancsára, hogy megnyerje a békét.

Itt van az alkalom, hogy kimutassuk rokonszenvünket ezen nagy és szerencsétlen nemzet iránt. Magyarország más lapjai már rég gyűjtik a segílyt és tekintélyes összegeket gyűjtöttek össze.

Mi is felhívjuk olvasóinkat, adakozzának, gyűjtsenek a szükségben levő francziák számára. Ha az egész világ adakozik, az sem lesz igen sok; és néhány fillér sem igen kevés, mert kenyeret adhat egy éhező kezébe.

Szerkesztőségünk ezennel megnyitja az adakozást 10 forinttal.

A székelyekért.

III.

Ezen lap 3. és 4. számaiban megkezdett cikkeimet folytathatom.

A mi a kis üsttel való pálinkafőzést illeti, tudom, hogy ezen engedmény a székelyeknél általában igen jól fogadtatott, valószínűleg fel is használtatik: de országos szempontból kifogásom van ellene.

Nezetem szerint senmi olyan intézményt nem kellene tenni, a mely a fajok megkülönböztetésének színében tűnhetik föl.

Igaz ugyan, hogy ezen kedvezmény indokának a székelyföld terméketlensége vétetett; de hasonló terméketlen terület több is van hazánkban és kirívólag tűnik föl az elégedetlenség F.-Fejérmegye azon falvaiban, a melyek épen a székelyföld közé vannak beékelve. Van eset, hogy f.-fejérmegyei község össze ér a székelyföldi községgel. Ez csakugyan ingerlő, hogy egyik szomszédban olyan szabadság legyen, a mi tilos a másikonban.

Van egy más és főbb indok: az, hogy a székelység sem a felszabadulás által ingyen telekben, sem urbéri kárpótlásban nem részesült: a közös váltságai terhet mégis hordoznia kell.

Ezen terüért azonban nem elég kárpótlás a kis üsttel való pálinka főzés.

Észrevételem tehát csak annyira terjed, hogy intézkedni kell, miszerint ezen csekély becsü engedmény egyáltalában ne legyen fajkiváltságnak magyarázható, mert ilyen vegyes lakosságú országban, a hol nem is mindenkinél van meg a hajlam az országos intézmények horderejének méltányos értelmzésére, a látszat sokszor annyit árthat épen, mint maga a valóság.

Ha óhajtják a székelyek, meghagyandó számokra ezen kis kedvezmény, de kiterjesztendő az országnak hasonló viszonyok közt élő más vidékeire is.

A mi a székely kivándorlást illeti, körül-belől már eddig is belátták, a kik annak teljes megszüntetéseért lelkesedtek, hogy fáradozásainknak alig lett eredménye.

A székelyek százával mennek most is a szomszéd Romániába. Némely részök rövidebb tartamu üzlet, vagy munka végzése után visszatér; némely részök több évre telepedik meg, vagyont szerez és aztán jó haza. Vannak, a kik ott alkotnak tisztességes polgárcsaládokat és állandó lakosul telepednek meg. Van végül egy rész, a mely emberileg és nemzetileg elvész a kivándorlás által.

A mi a két első rendbelit illeti, azokat csak igen kemény hatalomszóval lehetne visszatartani a kivándorlástól. De azokat visszatartani nem lehet célja sem államunknak, sem társadalmunknak. Mig egyfelől ügyesednek ezen érintkezés által, általában tény az, hogy igen sokan jutnak olyan jólétre, a minőt itthon nem érhetek volna el.

Romániának állandólag szüksége van ügyes iparosokra, és a székelyek közül nem egy szerzett ott jó nevet és vagyont.

Nem is lehet célunk, hogy elzárjuk magunkat a keleti szomszédoktól; ellenkeleg mentől nagyobbra kell fejlesztenünk kereskedelmi összeköttetéseinket azokkal.

Erdély mint termelő ország fenn nem tarthatja magát a gazdag Magyarország és Románia közt; az ipar és kereskedés felé kell fordulnia. Nem számíthat azonban iparával a nyugati piacokra, melyeket sokkal fejlettebb népek foglaltak el; hanem irányulnia kell kelet felé, a hol a bennszülöttek felett fejlettségi előnnyel is bír népe; mig a fejlettebb népek ellenében közeli fekvése lehetségesíti a versenyt.

És midőn az elmélet határozottan Románia felé utalja Erdély lakóit, még örülni kell, hogy a székelyek gyakorlatilag megkezdették ezen tér mivelését.

Ezen szempontból valóságos szerencsének kell tartanunk, ha mentől több iparosunk és kereskedőnk szerez összeköttetést Romániával.

Brassó, január hó végén. N. t. szerkesztő ur, legyen szives a következő panaszhangomnak becses lapjában egy kis tért engedni.

Még 1860-ban szavazott meg a brassói community három követő évekre, ugymint: 1860., 1861. és 1862. évekre a brassói népiskolai tanítók fizetése jobbitására s felsegélésére évenkénti 5000 forintot, mit minden felekezeti hatóság kiosztás végett egy tanácsí átirat mellett az alldialis pénztárból aránylag a tanítók száma szerint meg is kapott; más egyházi hatóságok az adomány céljának eleget is tettek, s minden tanítóra eső, körülbelől 122 ft., t. i. évi díjpótlékot, kifizettek; a mi ág. hitv. szász egyházi előjárásunk, a kívánt cél s a helytartóságtól csakis ezen feltétel alatt megerősített dotatió-engedélyt megváltoztatta s a kapott összeget iskolai célokra tőkésíteni határozta; holott az ág. hitv. előjárásához június 6 án 1860-ban 4006. t. sz. alatt küldött átiratban tisztán így áll: „Zur bessern Besoldung der Volksschullehrer“ s mi mindennek daczára, ámbár azóta mindig foly ezen évi járuléki, soha sem kaptunk egy fillért is, s minden kérelmezésünk s kopogtatásunk eredménye az volt, hogy hivatalunk vesztésével fenyegettettünk.

Mit várhatunk ily községek s előjáróktól, kik a haza boldogságát emlegetik ugyan, de a népnevelést még a régi schlandrianban akarják szép szin alatt tartani, sőt a kormányt is minden, ennek

javulására czélzó, intézkedésekben meggátolni, nem egyebet, mint saját nemzetünk s jövő nemzedékünk a világtól elmaradását. Fel! azért pályatársak, ha színté állásunkat veszélyeztő is, s ne hallgassunk többé, tegyünk meg mindent nemzetünk megmentéséért.

Ha netalán terhére nem esnék panaszoraim átfordítása t. szerkesztő ur, s ez ügyben kénytelenítetném bővebb s kezemből levő eredeti okmányokkal fellépni, előre kikérem becses elnézését.

Egy szász tanító.

Ujonzállítási rendtelenségek.

A múlt évben a honvédségnél történt dandár-gyakorlatok alkalmával alórt is mint szabadságolt állománybéli honvéd részt vevén, s sajnálattal tapasztalván azon szembe ötlő hiányt, hogy a brassói 23. honvédszázalaj oly kevés szellemi erőt bír, miszerint altiszti létszámát két évi sorozás eredményéből, dacára az ezen zászlóaljához tartozó műveltségnek, még csak megközelítőleg se tudta, s jövőre se tudja, hosszas nevelés után is kellőleg kiegészíteni; szívesen fekvén ez ügy, után tudakozódtam a lelki és szellemi szegénység okának, s kiderült, hogy az 1869. évben történt sorozásnál, hol 5 korosztály volt sorozás alá hivatva, Brassó vidéke némely falvai nagyon kevés, maga pedig a 30,000 lélekkel bíró, szellemi erőben gazdag Brassó városa pedig egyetlen egy honvédet sem adott új intézetünkhöz; — 1870-ik évben adott ugyan keveset, de akkor is nagyon silányul, s hogy a törvény illetén kijátszása maig sem orvosoltatott, bizonyosan azon okból, hogy a sorozás körül volt testületek ebbéli jelentéseiket illő helyen mulasztották. Ezen szembeötlő törvényignorálást megtorlani hittük, mikor a hírlapok útján értesültünk, hogy egy utólagos bizottmány által minden visszaélések kiderítettek; de fájdalom ezen magas intézkedés is csak Magyarhonra terjedt ki, s minden várt orvoslás reménye romba dől.

De illetén körülmény közepette felhívjuk a kormány, illetőleg a magas honvédelmi miniszterium figyelmét, miszerint Brassó városa és vidékére nézve egy utólagos bizottmány még az 1868., 1869. és 1870. évi katonakötelezettek összeírásai, vagy állítási lajstromát s illetőleg az ottan távollévőkét is szoros vizsgálat alá venni kegyeskedjék, hogy ily eljárás által az oly szembeötlő történeteknek eleje vétessék, mint az 1871. évi január 16-ki utószorozásnál egyesek és az állam rovására károsítólag és rövidítőleg elő követték, például: hogy 33, 34 és 35 éves egyének hivatalból, mint ujonzászokévének besoroztattak, holott az illetők mikor falvaikból távol voltak is, rendes utlevéllel utaztak, s e mellett mint rendes adózó, önálló gazdák, családot alkottak s gazdaságot folytattak, és ilyen körülményekkel szemben, hogy mint folytonosan honn lakó egyéneknek a hatóságok által 34 és 35 éves korukig történt elő nem állításuk miként történhetett, az nagyon is mesésnek tűnik fel. *)

Egy szabadságolt állománybéli honvéd tisztt.

A magyar képviselőház

utóbbi üléseiben a költségvetés azon tétele felett vitatkozott, mely a csekélyebb fizetésű hivatalnokok fizetésének megjavítását czélozza.

Abban minnyáján megegyeztek, hogy a hivatalnokokat élhető állapotba kell tenni s végül meg is szavazták a kért összeget; csak az a kifogása volt a baloldálnak, hogy kevesebb hivatalnokkal is éppen annyi munkát lehetne végeztetni a központon. Berzenczei László a miatt szólal fel, hogy Erdély részéről igen kevesen vannak alkalmazva a központon.

Németországhoz való viszonyunkról egy interpelláció alkalmából gr. Andrássy Gyula egyebek közt így nyilatkozott a képviselőház f. hó 26-án tartott ülésében:

Én sem Németország azon ujjaalakulásában, mely velünk notificáltatott, sem azon körülményben, hogy ezen így alakult szövetséges Németország velünk jó szomszédi viszonyt kíván fenntartani, sem abban, hogy Ausztria és Magyarország ezen jó szomszédi viszony fenntartására a maga részéről is természetes sulyt helyez, valami germanisáló veszélyt, mely akár Magyarországot, akár a szomszéd népeket fenyegetné,

*) A fentebbi biztos forrásból jött közleményt annál is inkább sietünk közzé tenni, mivel az országgyűlésen az ujonzás körüli rendtelenségek megszüntetése felett a tárgyalások éppen folyamatban vannak, és a 35 évesek besorozását illetőleg két egyén által közzétételre és segélynyújtásra felszólítottunk. Nagyon örvendének, ha azon adatok megczáfoltatnának. Szerk.

nem látok: (Általános helyeslés) sőt ebbe oly természetű törekvést látok, melytől eltérni csak akkor lehet és szabad, ha ezen ut követése lehetetlennek mutatkoznék. (Helyeslés).

Magyarország és Ausztria sajnálattal szemlélte a háboru kitörését azon két nagy nemzet között, melyek hivatala vannak Európa békés haladásának fő-tényezői lenni. A kormány megtett mindent, mit tehetett a háboru megakadályoztatására, és mindön törekvései sikerteleneknek mutatkoztak, azonnal a határozott semlegesség álláspontját foglalta el. Megengedem, hogy ezáltal cselekvési köre a kérdéses események tekintetében némi korlátok közzé szorítottatott, a mennyiben megfosztotta magát annak lehetőségétől, mit egy ugynevezett szabadkézi politika megengedhet ugyan, de a neutralitás nem enged meg, hogy t. i. a hadviselő felek egyik vagy másik részére sulyosodó hosszú és véres háborunak végét a maga részéről siettesse. De éppen ezen neutralitási politika, mely mind két fél által egyiránt lett ismerve, és mely a monarchia érdekeinek megfelelő és megfelel, megóvja a birodalmat attól, hogy bármelyik fél azon követe léssel lépjen fel irányunkban, miszerint bármiféle kevésbé inloyalis pressiót gyakoroljunk a másik részre.

Lapszemle.

A „Siebenbürgische Blätter.“ a „Nemereben“ az ó-szászokról megjelent cikket, a mint 7-dik számából láttuk, nem vette olyan zokon, mint sokan brassói barátaink közül. Most, hogy ezeket megengeszteljük hozunk egy második cikket az ó-szászokról, a melyet nem magyar, hanem egy szász ember irt, és a melyet a Kolozsvártt megjelent „Kelet“ből veszünk át.

Az ó-szászok.

Korunk jellemvonása a félreismerhetlen haladási törekvés. Nem csak a művészet, tudomány, ipar és gazdaság, hanem és főként az állam-élet terén.

Még csak néhány rövid éve s a Királyhágón inneni és túli Magyarország az absolutismus igája alatt nyögött, míg ma már az alkotmányosság megelvenítő időszaka nyílt meg fölötte. S éppen ezért mindazoknak, kik a kör e szellemét csak valamennyire is fölfogni képesek, általános hivatásuk, hogy az új arát minden rendelkezésre álló alkotmányos eszközökkel megmentsék azon akadályoktól, melyeknek szülőanyja az absolutismus vala. Ily akadályok névszerint a bureaucratia és papuralom,

Mindkettő ellen sok eredménytelen történet föllépés és küzdelem hazánk több pontján a haladó párt részéről, melyet most sikerrel folytat. A bureaucratia ennek folytán most már csak szörványosan jelentkezik, s a papi befolyás is a politikai kérdésekre mind szűkebb s szűkebb határok közé szorítottatik. Fájdalom azonban, hogy a Királyföldön nem ez ez eset. Itt még teljes virágban él a bureaucratismus. Itt még burjánzik a papuralom. Mindkettő támogatja egymást, valahol csak arról van szó, hogy a kormány intézkedéseit, vagy a kormány közegei s névszerint a szászok ispánjának föllépését gátolják, megtámadják; valahol csak arról van szó, hogy a Királyföldön korszerű szervezését megnehezítsék vagy az elszállt évszázadok megfakult szabadalmi mellett lándzsát törjenek.

A királyföldön a bureaucratia és a papok képezik magvát a reactionarius, vagy legalább az ó-conservatív pártnak, melynek tagjai — ellentétben a kiegyezés-párti haladó ifju-szászokkal — magukat ó-szászoknak nevezik. Pártjuk uszályát képezik e kívül a köz-szászok nagyobb része, kiket a papság porázon vezet; a gymnasiumi tanítók, kik valamennyien theologusok; továbbá az idősebb iparosok és kereskedők s végül nagyon sokan olyanok, kik a papsággal sógorság-, komaságban vannak, fájdalom! ezek száma légió, ugy hogy jelenben majd mindenütt sikerül a papságnak, hogy a politikai és társadalmi kérdésekre hatást gyakoroljanak és mintegy behálazzák az egész szász földet briaracusi karjaikkal.

Az ifju-szászok táborát az előbb nem nevezettek képezik. Megjegyzendő, hogy ezek között vannak különösen a fiatalabb polgárok, kézművesek, kereskedők sat. s mindenekelőtt az ifjabb jogászok, kik tulajdonképen az egyedüliek a nép kebelében, kik jogi és államtudományi képzettségök alapján, méltányolni s megérteni képesek a Királyföldnek az utóbbi idők folytán föltűnt politikai átalakulását. Ezeket kívül is sokan vannak, kik tulajdonképen maguk sem képesek számot adni maguknak, ha ó- vagy ifju-szászok-e voltaképen, kik egy tekintetben ide, más tekintetben amoda számíthatók s végül olyanok, kik szívükserént ugyan ifju-szászok, de nincs anynyi bátorságuk, hogy nyíltan is azokul vallják magukat.

Semmi sem lenne könnyebb, mint hogy e részen bizonyítékul oly neveket idézzek, melyek az erdélyi részeken eléggé ösmeretesek.

Az ó-szászok legnagyobb számban Szébenben,

az ifju-szászok Segesvártt, Köhalomban, Brassóban találhatók föl. A többi szász városban és helységekben az ó-szászok vannak többségben, de még is úgy látszik, hogy e helyeken is folyton szaporodnak az ifju-szászok is.

A mi az irodalmat illeti: egyetlen szász (német) újság van az erdélyi részeken, mely határozott és nyíltan bevallott ó-szász párti, s mely egyszersmind kizárólagos felekezeti jellegű is hord s ez a „Siebenbürgisch-Deutsches Wochenblatt,“ melyet távolról sem szabad a „Siebenbürgische Blätter“-rel összevetni, ez utóbbi éppen az ifju-szászok közlönye — s valóban derék közlönye — lévén. Amaz ép ugy duzzadoz a gyűlölettel ez utóbbi ellen, mint a gyanakodástól a magyar kormány ellen.

Az ó-szászok érzületét tekintve a magyarokkal szemben, az mindenkéféltől elvezhető, mint barátságosnak, sőt határozottan elleuségesnek mondható. A magyar népről, miveltségéről, tudományáról és politikai érettségéről rendkívül kicsinylőleg szólnak, noha, bár köztők élve, nagyon kevésse ösmerik őket. Féltik a magyar kormánytól külön-állásukat s éppen ezért fanatikus ellenszenvet táplálnak minden iránt, a mi magyar, azon magyarok iránt, kiknek királyai őseiket (s pedig hányan költöztek ide mint proletárok!) földdel, előjogokkal ajándékozáik meg s oly előnyös helyzetbe juttatják, hogy csakhamar tehetőse népecskévé nőheték ki magukat. S mégis a gyűlölség a magyarok iránt odáig megy, hogy a szász gymnasiumokban — melyek egytől-egyig ószász tenyészdék — a magyar történelem a szó szoros értelmében csak mint nagyon is mellék tantárgy adatik elé. E körülmény, valamint akárhány ilyféle, elég bizonyosság arra, hogy mily ártalmas, és kivált a szász földön, hogy az iskola nincs az egyháztól elkülönítve, s hogy a tanítók mind theologusok, kik aztán eo ipso mind ó-szászok.

Nehéz, sőt majdnem lehetlen megjelölni, hogy az imént nevezett „Wochenblatt“-ban, mely o k s z e r ü czélokra tör az ó-szászok politikája. Majdnem ugyan tünik föl, mintha azoknak, kik ott irányadók, legnagyobb diadaluk az lenne, ha a mostani magyar kormány megbuknék, holott azon bánásmód által, melyben a szászokat részletet, valódi humanitási emléket emelt magának és a magyarnak s a legkisebb valószínűség sem szól a mellett, hogy a szászoknak bármily kormány alatt is jobban mehete dolguk, mint a jelenben. Eszményük, hogy államot képezzenek az államban, vagyis hogy megint német uralom alá jussanak: ép oly kevésse valósulhat meg, mint a mily rossz tanúságot tesznek ők maguk arról, hogy mennyire képesek a bevégzett tényekkel számot vetni.

Egy ifju-szász.

V i d é k.

Bereczk, január 25-én. A „Nemere“ t. szerkesztője jan. 20-án 6. számában közli a bereczki t. tanácsnak egy szép eljárását, melyről állítólag hosszafalusi Encsika György folyamodványából értesült. Miután e közleményben csak ugy hemzseg a tények elferdítése s e mellett a tanács eljárása a bizonyítás módjára nézve a nagy közönségnek ugy mutatattik be, mint a milyen a Mózes vagy Mohamed történykönyvében sem fordul elő: sajnálattal kell megvallanunk, hogy egy ilyen egyoldalú értesülésből eredő heves és kiméletlen megtámadást egy oly magyar laptól, melyet helyes irányra miatt egy heterogen népes városban születésekor örömmel üdvözöltünk, koránt sem vártunk. Hanem igen, legalább annyit megvártunk volna, hogy egyoldalú értesülését valami szerény fenntartással s ne oly pathosszal közölje, mely majdnem az izgatásig határos megvetést lenne képes egy törvényhatóság intézkedése ellen ébreszteni.

Azonban, hogy az alaptalan megtámadás, melyet most szeliden indiscretiónak nevezünk, egyfelől, a téves közlemény szülte megbotránkozás másfelől elenyésszen, a mennyiben a kérdéses ügynek még elővizsgálaton állása a nyilvánosságot ki nem zárja, felvilágosításul az ügyállásról röviden a következőket bocsáthatjuk közre.

Bereczki lakos Juon Rencze Moldovába menendő múlt év nov. 30-án Herzsa falun túl már messziről ráismert Encsika szekerét vonó 4 ló közül az egyikre, mint múlt évi sz. Ilyés nap után, tehát augustus első napjaiban ellopott saját lovára, mely akkor mén volt. Káros utját abban hagyva, hallgatva követte Encsikát a sósmezei vámhivatalig, hol jelentést tevén, onnan a bereczki t. tanácshoz, mint illetékes hatóság-hoz utasított. Itt káros decz. 1-én panaszolt a rendőrségnél s Encsikát a gyanus lóval letartóztatni kérte. A rendőr tehát káros s Encsikát jegyzőkönyvileg kihallgatván, előbbi oly sajtásait s lényeges jegeit adta fel a lónak, melyekről utóbbi mit sem tudott s csak az általa a lóra süttött bélyegjegyet tudta bevallani, míg ellenben károsnak még más hat tanui csaknem egyhangulag e mellett bizonyítottak. Az ügy a vizsgálóbíró elé került, azonnal bírói szemle rendeltetett el, mely alkalommal szakértőleg

is constatált, hogy a ló 3—4 hó előtt mén volt s egyebek közt a rásütött bélyeg is a sebhártya miatt, is csak annyi idős lehet. Encsika erre kihallgattatott s magát a ló szerzése iránt — noha állítólag tavaszkor 3 éve, országos vásáron Brassóban vette, — sem rendes vásárjeggyel, sem más kétségtelen bizonyítékkal nemcsak nem tudta igazolni, sőt a feltevésekre oly gyanus feleleteket adott, hogy vizsgálati fogságba helyezése szabályszerűen szükségessé vált; tehát kétszeri kihallgatása s nem „több napi fogsága után“ tudta meg vádoltatása okát, s ez alatt tanui is megidéztek. De ezek az idézést be sem várván, Encsika izenetére tüstént jöttek egy szakértő orvossal rögtön új szemlét kérvén! — Kimerítő vizsgálat s minden e kétes ügyben szükséglenő bizonyítékok beszerzése tekintetéből kihallgattatván Encsika többnyire rokon s önként megjelent tanui, nagyobbára Encsika mellett biznyítottak ugyan, azonban még egy új bírói szemle megtartása után is a szakértők véleménye alapján, az ügy nem dőlt el Encsika javára, ki ellen káros még számos tanukkal s vásári jeggyel is bizonyítja tulajdoni jogát. Encsika azonban — megszűnő az ok, mely miatt a vizsgálati fogság ellene elrendeltetett — szabadon bocsátatott, a ló pedig a rendőrnök átadatván, felügyeletére bízott. — A további a vizsgálati eljárásához tartozik.

Egyéves tartozatunk a mepbotránkozott n. é. közönség megnyugtására, noha inkább szerettük volna azzal tartozni felsőbb helyre, melyet ily ügyek feletti úrködés illet. Mindezek után, míg a közlemény bölcse beavatkozva oly körülményeket derített fel, melyek a vizsgálat folyamára befolyással bírhatnak, addig nem titkolhatjuk el bámulatunkat a felett, hogy mikép vállhatik egy derék lap ily képtelen folyamodványok közlönyévé; mikép volt képes s minő auctoritás szavára a tisztelt szerkesztő urnak elhinni, hogy egy törvényhatóság a feleknek hét tanu általi bizonyítást hagyta meg, hol olvasta vagy legalább hallotta e szörnyű rendeletet, hogy még fáradságot veszen magának ez iránt interpellálni? Erre ugyan elkészülve nem voltunk; egyéb kérdéseire pedig, hogy ezt v. azt miért tettük, ha tökéletes feleletet kíván, megmondjuk: — azért.

De már csak szabadjon nekünk is kérdeznünk, miért nem volt illetékes a bereczki tanács ez ügyet tárgyalni? Elég sajnos lenne, ha Brassóban rögtön ne találhatnók egy ember, ki az ifju „Nemeré“nek nálunk nélkül megmondaná, miért volt a bereczki tanács illetékes? . . .

Jaj, édes „Nemere“ uram! ha csak még a 6-ik számmal van s már így s oly csipősön meg mérsékeltenül kezd fúni, sajnálók, ha előde a régi brassói „Erdélyi Hirlap“ és „Mulattató“ példáját a sok magán érdekű csipősködések terén követve, annak sorsára jutna; mert ha más hatóságok iránt is ily szép kitérítéssel viseltetik, akkor bennünket közeli szomszédainknak tul igazságszolgáltatási ügyállásunk rovása valóban oly gyöngyörűen ismertet, hogy ilyenek miatt mások nálunknál még majd hamarabb elmondják: „Nemere“ — nem erre, elég nekünk egy nemere!

Bereczk város t. tanácsa megbízásából

Fejér Károly,
v. egyesbíró. *)

A sz.-udvarhelyi ev. ref. tanulóifjúság folyó év február hava 11. napján Székely-Udvarhelyt, a város termében, a tanulóifjúság olvasóegylete javára zártkörű táncvigalmat rendezend.

Hétfalu, január 19-én. Tisztelt Igazfi ur! Nem akarok a dologból nagy teketóriát csinálni, hanem csak arra kérem igen szépen önt, legyen szives a „Nemerével“ tisztára kifuvatni, hogy hát melyik az a nótárius „itt egyik faluban“ kire öa, a hivatalával való visszaélés bélyegét a „Nemere“ 5. számában rá ütötte. A feladott tény nagy dolog uram és büns cselekvény, és aztán nem olyasmi, hogy egyik fülén be, a másikon ki eressze az ember, vagy a ki nem az, az ne vegye magára — ad acta tegye.

Mind a mennyi hétfalusi nótárius gyanuba van hozva.

De továbbá mit is ámitja egy művelt ember, — mert felteszem, hogy Igazfi ur is művelt ember — az olvasó közönséget olyasmivel, minek ő sem tudója. Ha az a kérdéses nótárius átszállított volna is Péterről Pálra a nyilvántartásban (ez hatásköréhez tartozik) akár mennyi birtokot, s pedig ezt kötelessége is megtenni, ha Péter megjelenik s személyesen jegyzőkönyvre adja, hogy Pálnak adta, mert ez csupán csak azért történik, hogy az adóval többé ne Péter, hanem Pál terheltessék. Kérdem támadhat-e ebből a felek közt birtokper stb. Ha nem tudja Igazfi ur, mint okos ember miért nem kérdezte meg mástól,

*) Miután a tekintetes bereczki tanács ellen irt cikket közöltük, kötelességünknek tartjuk lapunkat megnyitni a válasz előtt is. Midőn okadatolt sérelmeket felvesszünk, ezzel nem foglalunk pártállást magánügyben, csak az igazságot kideríteni segítünk. Szerk.

hogy: reánk Hétfalura részve a birtokjogezim nem a nótáriusnál, a nyilvántartásban, hanem a vidéki törvényeszeknél a föld s oklevél könyvekben van biztosítva.

Tehát szép és becses nevéhez méltó dolog lesz, ha ön kirukkol a gyertyával a véka alól s a közönséggel megismerteti állításának cselekvőjét, a mit is a becsület érdekében öntől elvár

egy jegyző.

Külföld.

Orosz ítélet a német egységről.

A „St. Petersburgikija Viedomoszti“ az egyesült Germániára vonatkozólag ezeket írja: A rövidlátó németeknek nincs okuk nagyon örülni azon ropant előnyök miatt, melyeket Nemetsország a jelen háboruban vívott ki. A német egységet Versaillesban magok a német fejedelmek a német nép hozzájárulása nélkül hozták létre; de ezek elfelejtettek az egységi épület alapjába felvenni egy szilárd elemet: a politikai, meg a polgári szabadságot, ezen elem nélkül művelt nemzeteknél egy politikai szervezet sem bír szilárdsággal. S a németek előbb vagy utóbb elégtelenek lesznek ezen törpe egységgel, éppen azért mivel hiányzik benne a szabadság.

Legujabb.

London, jan. 26. Egy távirati tudósítás Versaillesból jelenti: Bismarck következő feltételeket szabott: Porosz csapatok megszállják az erődöket, a francia sorcsapatok és mozgóörök foglyul mennek Németországba; le nem fegyverezett nemzetörök védelmezik Párist. Németország Elszaszt és Lothringent nyeri és megszállja Champagnet míg a hadi költségek meg nem fizettetnek. Franciaország maga határozza el kormányzati formáját. — Ezen feltételeket francia részről igen súlyosoknak találták.

Bécs, jan. 26. A „N. fr. Pr.“ hihetlennel nyilványítja a „Vaterland“ azon híret, mely szerint Andrassy és Beust között újabb differenciák merültek volna fel, melyeknek következtében az utóbbi állásától felmentetett volna. Beust néhány hét előtt kérte ugyan felmentését, mi be nem következett s azóta megerősödött állásában.

A „Nemere“ eredeti táviratai.

Feladatott Pesten 29-én d. e. 10 óra 45 perczkor.
Érkezett d. u. 1 óra 30 perczkor.

Londoni jelentések szerint: Páris capitulatioja létre jött. A német hadsergek elfoglalják a Montvalerient. Hirszerint Gambetta leköszönt, mivel a Bordeauxiak elhatároztak Versaillesba követeket küldeni. A „Times“ távsürgönye Versaillesból jelenti, miszerint a fegyverszünet egész Franciaországra nézve megkötetett.

Feladatott Bécsben jan. 29-én d. u. 2 óra.
Érkezett d. u. 5 óra 35 perczkor.

A párisi erődök capituláltak. A párisi hadtest Párisban marad hadifogságban. Három hétre általános fegyverszünet kötött. A bordeauxi kormány küldötjei beleegyeztek mindenbe. Bourboni agyonlötte magát, más hír szerint párviadalban nehezen megsebezett.

Közzgazdászati rovat.

Brassai piac jan. 20-án 1871.

A múlt pénteken nagy mennyiségű gabona hozott a piacra, de a kereset csekély lévén az árak szállottak.

A 64 kupás köböl tisztabuzának ára 6.80—7.40 rozs 5—5.20; ó törökbuza 5.40, új 4.80; árpa 3.80—4.—; zab 2.80—3.—.

Hüvelyes vetemény kovés hozott és az is csekély keresetben részesült, sőt nagy részben el sem kelt. A lencse 6.20—6.80; borsó 8.—; bab (paszulj) 4.80 kron kelt köblönként. Kendermag 4 ft. Lenmag 6 forint.

Egy német öl tüzi fa ára 12 ft. Deszka, de különösen tölgyfa donga nagyon keresett czikk.

A marhahusnak 18, bivalhusnak 17, disznóhusnak 22 és a juhushusnak 12 kr. fontja.

Gyapjuban és olvasztott fagygyuban a múlt héten semmi üzlet sem volt. A nyers fagygyu mázsája 20 fton kelt.

A szesz ára 13 kr. egy erdélyi fok.

Bécsi börze január 28-án. Brassói pénzárak j. 30-án.

Pénznekem.		Pénznekem.	
Arany	5. 86	Arany	5. 88
Napoleon'or	9. 96½	Napoleon'or	9. 92
Ezüst	122. —	Magyar 20 franc	9. 92
Magyar földteherm.	78. 25	Ezüst huszas	— 42
Erdélyi „	74. 80	Tallér	2. 50
Banai „	76. 56	Török lira	11. 40

A közönség köréből.

Egy szagos ügy.

Brassónak jelszava előre! s meg lehet adni ezen jelszavának némely tekintetben meg is felel, de vannak olyan dolgok is, a melyekben az ország kisebb városainál is hátrább áll. Kevés ember van Brassóban a ki szomoruan nem tapasztalta volna, milyen keserves érzés az, midőn színházból, vagy más időtöltésből este haza megyen, és egy olyan helyhez közeledik, a hol a csatornák deszkái fel vannak szedre, először megittódvé néz maga körül s ha nincsen egyedül, gyanus szemeket vet társaira, de lát később két alakot, a melyek közül az egyik egy lámpásformát visz kezében, mindkető pedig vállán egy rudba fűzött csebre. Mit művelnek ezek a pogány emberek, kérdezné egy az ájulástól környékezett idegen, de a brassói ember tudja, hogy ezek az éj uralkodói, kik nagy gravitással folytatják nem irigylendő mesterségüket, be fogja az orrát és szalad, hogy minél előbb háta mögé kerüljön az orresikoró, szemfacsaró és lélekzet fojtó műtétel. Egy zuhanást hall háta mögött, és azon megnyugvással, hogy a csatorna mentében a város többi lakói is részesülnek az illatban, tovább megy és hálát ad teremőjének, ha lakásáig még vagy három ilyen elemi csapással nem találkozok.

Az efféle dolgok még a város bennszülött lakóit is kellemetlenül érinthetik, idegeneket pedig, a kik Brassó városáról nappal a legkellemebb véleménynyel voltak, bizonyára a csoda öli, hogy a házak emésztőinek kiürítése, ezen ószerű, a gazdászatra káros, a lakosságra nézve igen kellemetlen módon történik.

Legközelebb Szebenben egy nagyon jó módon foly az ilyenmü takarítás, jó volna azt a módot hozzánk is átplántálni. Reméljük ha valaki vállalkozik ezen mód behozatalára, hogy a tekintetes tanács és városi képviselő a szabadalmat rögtön meg fogja adni.

A francia sebesültek javára adakoztak szerkesztőségünkél:

Maurer Viktor, F.-Fejérmegye alispánja	20 ft. o.é.
Réthy Lajosné	2 „ „
Kászoni István	2 „ „
A szerkesztőség adományával együtt	34 „ „

Idegenek névsora.

Koronavendéglő.

Jan. 24. Jonke János, Jaklits György kereskedők, Krain Gottsche. Nagy József. 25. Weinberger, kereskedő, S.-Sz.-György. Lib József, kereskedő, Gy.-Sz.-Miklós. 26 Kováts József, távirász tiszt, Sz.-Udvarhely. Lázár Klára, Teleki majornő, Zoltán. Zaturtzky Gyula, birtokos, Papoltz. Barabás Sándor, birtokos, Marosfalva. 27. Cleva Alois Cerich Valentin, Udine. Brezina János, utazó, Bécs. 28. Bardocz János, rom. kath. lelkész, Gyula-Fehérvár. Szentkereszty grófnő, Pest.

A kiadóhivatal izenete.

Bukarestből magán uton több panaszt hallunk, hogy lapunkat nem kapják. Kijelentjük, hogy Bukarestből először ma kaptunk egy előfizetőt, egy itteni lakos által. Tehát a postán kellett eltévedni az állítólag beküldött 7 előfizetésnek.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: **Kenyeres Adolf.**

Rochefort Vautier Henriettének

Brassóban már 17 év óta fennálló, felsőbb helyen engedélyezett

(30)

LEÁNY-

2-0

tan és nevelő intézetébe

minden időben vétetnek föl különböző koru, mind belső, mind külső leány-növendékek, a kik az előlegesen kiállott vizsga eredményéhez képest a fennálló osztályok valamelyikébe osztatnak be.

A társalgási nyelv az intézetben a német és francia; utóbbinak vezetésével francia születésű Lugon Mari kisasszony van megbízva.

A hitoktatás az illető lelkész urak által eszközöltetik.

A tantárgyak u. m. magyar és német nyelvtan, irálytan, számtan, földrajz, történelem, irodalom története, természetrajz és természettan a magyar ajkuaknak saját anyanyelvükön adatnak elő.

Az intézetben következő tanár urak működnek:

a magyar nyelv- és irálytant valamint a többi előirt tantárgyakat tanítja magyar nyelven Roszkosni Elek főgymnasiumi tanár;
a német nyelv- és irálytant s a többi tantárgyakat német nyelven Keszler gymnasiumi tanár;

a francia nyelvet Nicot tanár; a román nyelvet Baulescu tanár.

A zongoratanítást és a énektanítást Silbermagel karmester; rajzot és szépírást képzett tanítók.

Finom női munkákra, arany- és más himzésre, öltöny-szabásra, mértékvevésre varráásra stb. tanít Kucherné asszonyság.

Folyó évi szeptember 1-től kezdve az intézetben az angol nyelv is tanítatni fog, minek kellő kezelésére egy vizsgát állott tanítónő nyeretett meg az intézet számára.

A szülők kívánságára és beleegyezésével a növendékek táncban, uszás- és tornaszatban is nyernek oktatást.

A vizsgák a m. k. tanfelügyelő ellenörködése mellett tartatnak meg.

Részletesb tudósítást nyerhetni az intézetben, csergepiacz, 306. házszám alatt.

Az első

álarczos

gyermek - tánczvizgalom

nyereményekkel

folyó év február hava 2-dik napján

fog megtartatni

a Nr. I. című szálloda tancztermében.

A közelebbi felvilágosítást a nagy falragasz tartalmazza.

A t. cz. közönséget mélytisztelettel meghívja

Wanke János,
vendéglős.

(31) 2-2

(32) **Both József,** 2-0

óraműves és a városi óráknak gondviselője,

Brassóban, szélesutca 577. szám alatt, ajánlja a t. cz. közönségnek mindennemű fal-, zseb- és állóórákkal ellátott raktárát, egyszersmind átveszen felelősség mellett szakmájába vágó különböző kijavításokat.

☞ Vidékre a legujabb szerkezetű toronyórák felállítását, valamint kijavításokat a legolcsóbb áron elvállalja.

A legegyszerűbb és legjövödelmezőbb

selyemtermelés fel van találva.

Alólírtnak van szerenssége tudatni, hogy a tölgyfa **Antherea-yamanai** nevezetű selyemfonó tenyésztése tökéletesen sikerült, a minek következtében még néhány ezer tojás eladhatása lehetségessé vált.

E diszbogár Erdélyre nézve bizonynyal a leg-gazdagabb kimerithetlen aranybányává váland.

A tölgyfonó selyme és tojásai rövid idő mulva tetemes kereskedelmi czikket fognak képezni s font és mázsa számára fognak árultatni, míg a számos tölgy erdőségek mind a selyemtermelésnek lesznek alávétve.

100 darab ára 2 frt. o. é.

Vásárlók „a tölgyfa selyemfonó tenyésztése” című röpiratot ingyen kapják.

Prázsmár, Brassó mellett Erdélyben.

(33) 2-0

Pichler József.

Görcestől óvó balzsam.

1868-ban Bécsben törvényes vegytani vizsgálat alá vétetvén, a taghártyákra, gyomorra és belekre erősítő és ébresztő hatásának, emésztés hiányában, gyomorgyengeségben, hányásban, gyomormenésben, puffadásban, göresös gyomor és ideges kebelzorulásokban kitünő szernek találtatott.

Ezen elismert kitünő szer árultatik egész és fél eredeti palaczkokban.

Ára egy egész palaczknak 1 ft 50 kr., egy fél palaczknak 80 kr. használati utasítással együtt. 3-0

Található: Brassóban gyógyszerész Jekelius Ferdinándnál, Duschoiu J. kereskedésében, Kugler Ede Ó-Brassói gyógyszerárában és J. Miller halpiaczi kereskedésében, Csikszeredán Leicht F., Déés Kremer J., Fogaras Megay J., Gyergyó-Szt.-Miklós Fröhlich E., N.-Szebenben Sill M., Hosszufaluban Jekelius A., Kézdi-Vásárhelyt Lukás F., Kolozsvárt Dr. Hinz Gy. és Binder H., Nagy-Enyeden Horváth F., S.-Sz.-Györgyön Benkő és Csutak, Földvárt Folbert F. gyógyszerárakban.

!!Szerencse fel!!

Az alólírt kereskedő ház már több nagyszerű sorsjegy-társasjátékot állított fel, ez alkalommal különösen ajánlja az ujonnan szervezett s annyira kedvelt **magyar sorsjegyeket** 22 részletfizetés mellet, a melynél is: négy huzásnál a nyeremények 250,000, 200,000, 100,000, 25,000, 15,000, 5000, 500 stb. forintokat tesznek, s így lehetővé válik már az első részlet befizetése után jelentékeny összegeket nyerhetni.

Az első részlet befizetésével az illető azonnal igényt tarthat az általunk törvényszerűleg kiállított részvényjegyben foglalt 20 darab sorsjegyek nyereményének huszadrészére.

A huszonkettedik részlet befizetésével a közös birtoklás megszűnik, s minden részvényes egy 100 ftos magyar sorsjegyet kap, vagy pedig: az akkori börze árat készpénzben.

Miután folyó év február 15-én e sorsjegyek huzódnak, tisztelettel felhívjuk azokat, a kik e jól összeállított sorsjegy-játéknál részt akarnak venni, az első részletet, 6 forintot, s egyszer mint mindenkorra 1 ftot bélyegért, posta utalványban, azonnal beküldeni, hogy a részvény-ívet elég jókor megküldhessük.

(27) 4-6

WERZÁR TESTVÉREK.

Brassóban, Klastromutcza 562. sz.

☞ A ki 5 részvényjegyet vesz, annak rá adunk egy eredeti Sachsen-Meiningi sorsjegyet.

Kiadó bolt.

A piacon a Lensoron

a Safrano-féle házban egy singes kereskedéshez szükséges butorzat van eladó.

Bővebb felvilágosítást ad

(35) 1-0

Halmen J.

Gazdasági gyakornok

kerestetik, ki magyarul és németül tökéletesen, szépen és hibátlanul tudjon írni, számolni s a katonai szolgálattól végképen fölmentve legyen.

Bővebb felvilágosítást adand ezen lap szerkesztősége. (28) 3-3

(8) 4-0

Nagy József, orgonaművész,

mindennemű új művek készítésére és régik javítására folyvást vállalkozik legolcsóbb árban.

Lakása: Brassó, Bolgárszeg 1436. sz. alatt.

PAP FERENCZ

nádszék- és butorgyártó.

Figyelmébe ajánlja a t. cz. közönségnek jó és oltsó nádszék, fontelle, kanape, pione és több fából való szobabutorait.

Megrendeléseket elfogad, és a távolabb vidékre is gyorsan kieszközöl. Kivánatra mintakártyákat bérmentesen küld.

Ugyanott egy tanuló felvétetik.

Gyára és raktára vagyon Brassóban, a Nagypiacon 326. szám alatt a Remenyik-féle házban a rendőrség (22) mellett. 6-0

GŐZ-TÉGLA-GYÁR.

Alólírt Brassó határán a Spreng mellett, gazdag és legjobb minőségű agyagtelepen fekvő téglagyárát, melyben gőzerővel naponta 10.000 téglát és 3-4000 fedélcserépet lehet gyártani, az ahoz tartozó gőzgépekkel, emeletes lakóházzal, 400 ö l fedett szárító helylyel és négy cseréppel fedett kitünő kemenczével

el szándékozik adni, vagy egy társsal, ki ajánlkoznék az üzletre folytosan felügyelni, tovább folytatni

Mysz Ede, orvostudor.

(30) 3-3

Lópiacz, 29. sz.

Arlejtési hirdetmény.

Bodola község iskola-széke folyó év nyarán községi iskolát szándékoznán építtetni, ezt a kevessebbért vállalkozó építőmesternek adandja át. Az árcsökkentés melletti kiadás folyó év febr. hó 17-dik napján a megyei tanfelügyelő irodájában (Brassó, Bolgárszeg 392. sz. d. e. 11 óraker fog megtörténni.

A tervrajz és feltételek megtekinthetők ugyan csak a tanfelügyelői irodában.

Bodola, 1871. jan. 19.

Erődsi Bálint,

iskolaszéki alelnök.

(29) 2-3

Pályázat.

Brassóvidékében kebelezett Hosszufalu magyar tannyelvű kösségi alsó-népiskolája alszegi részében a megüresedett főtanítói állomás betöltendő.

Teendői: Az 1868. XXXVIII. t. cz. által ki-szabott tantárgyak tanításán kívül, a hit- és erkölcs-tan, valamint az egyházi énekek tanítása, ezeknek vezetése templomban és temetéseken, lelkész melletti segédkezés stb. a helybeli ag. hitv. ev. egyházban.

E kettős teendőiért évi fizetése:

a) 314 forint o. é.; b) 2 szobából s konyhából álló szabad szállás kerttel, istállóval és félsürrrel; c) 6 német ö l fa, melyből azonban osztálya terme is fűtendő; d) körülbelül 6 hold szántóföld és kaszáló; e) a szokásos jövödelmek az énekvezetésért, eske-téseken.

Pályázni kívánók fölhivatnak, mind tanítói, mind egyházsegédhivatalnoki és énekvezéri teljes képességüket kitétető, kellőleg felszerelt folyamodványaikat alulírtnál — folyó év február 25-ig személyesen be-nyújtani.

Hosszufalu, 1871. jan. 22-kén.

Molnár Viktor,

iskolaszéki elnök.

(34) 2-0